

ZIELENS, Lode, schrijver en journalist (Antwerpen 13 juni 1901 - Antwerpen 28 november 1944). Van 1922 tot aan zijn dood redacteur bij Volksgazet; tijdens de oorlogsjaren 1940-'44 werkzaam bij het Museum van de Vlaamsche Letterkunde.

Hoewel de V.B. als zodanig in zijn romans niet voorkomt, is het werk van Zielens typerend voor de uitbeelding van een bepaalde fase in de Vlaamse mens. Als socialist en gevoelsmens beeldde Zielens de materiële en morele misère uit van het Antwerpse havenproletariaat; hij deed dit zonder terughouding en kreeg daardoor in sommige kringen de reputatie van vuilschrijver. Vrij spoedig erkende men echter dat achter het zg. miserabilisme de deernis met de vertrapte en vernederde mens positief te waarderen was. Zielens' boodschap heeft stellig ook een romantisch getint cultuurbewustzijn als ondergrond. Reeds als schooljongen (technische lagere hoofdschool aan de Paardenmarkt te

Antwerpen) wekte hij zijn medeleerlingen op tot bewust Vlaams leven en tijdens de oorlogsjaren volgde hij van nabij het activisme, o.m. in het vergaderlokaal van Volksofbeelding: hij droeg verzen voor en sprak over Tolstoi. Ook voor deze knaap stond activisme gelijk met het inhalen van culturele achterstand.

WERKEN: *Moeder, waarom leven wij?* (1932); - *De gele roos* (1933); - *De dag van morgen* (1938); - *Op een namiddag in september* (1940); - *Alles wordt betaald* (1945); - *Menschen als wij...* (1946).

LITERATUUR: *Gedenkboek Lode Zielens 1901-1944* (1945); - G. Schmook, *Tegen sinecuren, voor royaal mece-naat*, in *Al moeite om niet?* (1966); - E. Willekens, *Het dossier Lode Zielens*, in *L. Zielens, Moeder, waarom leven wij?* (1971).

EMIEL WILLEKENS